

REVISTA

Recopilación 1936

BIBLIOTECA
PÚBLICA

1936

OLONTINA

COTXES

combinats ab el ferro-
carril de Olot á Cerona

MÁRTIR ROSSELL I FILL

IMASSA ALFONS \1!. M'M. i. OLOT

PREUS \ 2.º classL- 3-75 ptas. •
1/ «3

Els passatgers qu* á la tornada vulgan iitilisar els cotxes d^ aquesta agencia, han cie demanar en la taquilla de lá Estació de Gerona, el

bitllet combinat MÁRTIR ROSSELL

Encárrechs

Carruatges de lloguer

LA VERITABLE EXTRACCIÓN SEÑSE AAC S'EXE-
CUTA EN EL DESPAIG ODONTOLÓGICH DEL5

SRS. BOTFER Y ACÜSTÍ

Sç Qonstruhcixcn bENTñEiURns asseguradas á
preus cconómichs y recomposicions en tres horaç

Quimosina Soler

Nou medicament pera curar el dolor
d' estómach y facilitar la diç;Gstió.

De venta en totas las farmacias

Revista

ANY II.

Núm. 61

Olot 4 de Novembre de 1906

PUBLICACIÓ

SETMANAL

Olotina

SusL'iiipciij: IIN' ASV 5 PT V^ T

AiiMisisTiiAriü:

Ux TEMKSTIE l'ou 6 il' Caner de Clivillers, IHHIL lli-^r^Int

Dels íj'àvalís firmats no responen ojclasioamení yas antovn

Sí! dvfíajti comj^te tic ias t/hi-as C'H'i.idaa á la Bei-hta, y de

Ina (¿He se ii' i^nrihijt dos ci^emphirs se'nfavít la ciUtca

fmjim á fer

UI

La paüt d' i^cció social que deuria exercir el «Centre Autonomistatj es aniplíssima, donclis en aquesta materia es molta la tasca y molts eU obstacles á vèncer.. . • , -

Vivim els oiÜLÍIS en im ambient tan pic de susceptiijilitats, personalismes y petites miserias, qu' es simiament difícil SLIS-treLirçs á totas aquestas trabas que llígan y matan l'esperansa al qLii está pie del mellor desitg y inellors jjanas de trevallar en be de tots.

A cada monient un s' ha de convencer d' aixó; sense anar més lluny y apropósit del non «Centre Autonomista», tot está en período de constitució, res s' ha fet en secret, clar y net el seu nom diu la significació que deu tenir en el terror polítich, y, aixó'no obstant, las nievas orellas han sentit, respecte d'ell^ tota mena de comentaris, els més desfavorables, fins denigrantSj arribant á las suposicions més absurdas', y es de creure

que las meva^{^^} orellas no han sentit tot el mal que s* lia dit, de las *diabólicas intencions* del centre en constitució, perquè per experiencia sé que V hipocresía es la planta qn[^] arrela més en nostra vila y poclis son els capassos de donarvos una bofetada sense vestirla de manyagucría ó carinyós concell de amich,

[¿Com si no fos lo més natural del món qu' iins quants autonomistas vulguin establir un centre ahont trevallar per sos idealsj precisament en una població ahont moltes vegadas se crea una societat[^] no més per ganas de que hi hagi una junta directiva!!

[[Com ñi no vinguessin de fóra contínuament y per tots costats ayres sanito[^]sos d' autonomia, fins á ferse de moda la paraula; com si hi hagués el propòsit (això dolorosament es cert) de íer com \\\z\ muralla nioral qu[^] aisles Olot del resto del mónll " ' : - . .

Cert es també, per desgracia, que 'l catalanisme á Olot no ha tingut la sort de ferse simpátich al nostre poble, ja !sía per la mala preparació d'aquest, rublert d'atavismes y rezels, ja sia per pcicas condicions dels seus propagadors; mes també es cert[^] certíssim, qu' aquesta atn[^]ósfera contraria han contribuhit á formarla evidente y grossas Injusticias deis que, pcls seus cárrechs, han sigut ó han volgut esser, ab carácter Indiscutible, arbitres de V opinió. t - ; i ' •

'^ Donchs be: heusaqui l primer escull que deu sortejar el «Centre Autonomista[^]; ab el cap dret y el cor net, com dlhem els catalans, deu empendre la tasca, seré y ardit[^] sense fer mala cara á ningú, mes sense captarj com una almoyna, la benevolensa d* altri.

Seré y arditj deu seguir el seu camí ben marcat en lo polítich y social, sense invadir may el terreno d' otras jnàsdiccions; mes no deu tolerar may, sense defensarsc, qu" akras jurisdiccions cubreixin d' espinas el seu camí, pera deturar més ó menys obeitament sa marxa, ni[^]¿7' excés de zcl[^] vXper so- Òras de malicia. " . " ' - • ' .,

Ab molt ample criteri[^] pei'ó ab valentia, deu trevallar per las costums públicas, enaltint y fomentant de lo nostre lo que

sia bo (que també hi há dolent) y fujetejant ab mà ferma lo mie 'ns embruteix y di&fiessa, vingui d^ íthout vingui.

Deu procurar, per totí eh sacrilicis, la major illnstració y afició al estndij per medi d' escullidas snscrípcions y boua biblioteca, y deu oiganisar, com á un dels primers *fms*^, la propaganda, però práctica, no contentantse ab actes y conferencies en son local social, sinó portanlla allá aliont sía precís, en e! si d' altrás societalñ, .sobre tot obreras.

Tot aixó y encara mes hEunía *aV cmjjcndrc 'I * Centre Autonomista*» d' Olot; tot lo dit y encara nicSj perquè la feyna es n^olta y cal aprofitar el temps.

Jo crech qu' ho farà, perquè sé 'Is eníussiasmes que hi ha pera ferho y las energías que snposail aqucts entiissíasmes,

Per altra banda, si las nievas orellas ban patit al sentir malévolas suposicions endressadas á la novella entitat, també han sentit veus d' encoratjament y valiosas ofertas, que \s tranformarán en obras, perquè son ofertas filias del convenci-iiient, no de V hipocresía.

Y, en lina paraula, encara qu' en mala hora ^' hagi fet la tría deis olotins en bons y dolents, no tot es *purria* á Olot, ho SC de ccrty y e^s organisadors del iCentrc i\utonoínl5ta> també,

. E. BARN'ADAS

• HONRES Y COSAS .

: ^ ' • " t i --

Hi entran absolutament totas dintre la p^ilestra imparciní^ pera esser fiístigíidas y combatiidas rahonadamcnt^ la^ diversas y asquerosas modalitats del *¡que dlr^ü-*

Ascetas y sociülechs, Camplens abnegats de la llyta contra la degeneració social y consagrats al difícil professorat de perfeccionar las rcssíviadas generacions contemporáneas y estimularlas pera !a vida

cuUa y progressiva^ no ttobaiían pas altres horitzons incs fàcils á llurs estudis y ensenyansris- Ascetas y sociólechs, honorálDlcs rodemptól^^ de las iiiulLitLits mal inclil·iadas, dels *ho>nes-^i'ít*, no podrían pas escullir tema més abundós pera desenvoluparlo ab bells propòsits de deduirnc concells profitosos.

Aquí la inctvilisació ó incultura; aquí la falta de convicció, la rutina, la puerilitat^ la insidia, la frivolitat y el vici, que de tots caràcters s^ adornan las manifestacions repulsivas del enutjós obstacle, ofereixen als pacients observadors, motiu m^s que sLincieit pçra una campanya, la mes liunianitaria, en pro de la més digna y noble independència del esperit, t'iiiiich cauí^tich pera combatre 'I gran mal de viure subjecte á las ilusorias apreciacions que 'Is demás poden fer, sobre lo que íerse detiffa.

Deixo als competents clisconer sobre tot extrem que ^s puga referir al ;*qtfc diràn!*, impediment de perfecció religiosa, y m' encamino modestament á lo qu' eadevó 'I meu ñema, y més propi, encara que ii)cs difícil y més per damunt de mas reduliidas forsas,

"^fytié 'àirhí, pres ó observat com obstacle ó impediment de perfecció política-social» es merament un perjudici.

El perjudicar una cosa, siga al terrer que's vulga, acusa un defecte (no pas comi'i als desperts d' enteniment)', un defecte qu' exteriorisa inferioritat de discurs y fins incapacitament pera discórrer y acusa poderosament de destitució d' imparcialitat y serenitat d' esperit, tan necessària pera la vida de relació,

.. -D' aquí deriva, fresca y ben expontanca, aquella consecuenca que permet pendre com á ineptes pera tot lo gran als víctimas del *¡què dirán!*, que tan fàcilment s' arrousan, quan se projecta realisar un pensament, fruy^ d' un anhel de mellor vida^ perquè dels que mcllor viure volen dubtun, prejudicant la bondat, els medis y la vida matei->a.

Entretingut en averiguar el distintiu dijls eternament dubtosos y olímpichs-refleccins, Tíe obséfvát què tots'Se duien d^ una mania, la mes vulgar: empeny cu arribar á deshora^ empeny en discutir V nora, empeny en arribar á ño pas deteriiMuat.-, sempre que 's tracta d' ace Icrar la marxa cap á reformas clefèrtóinadas, cnmí del progrés; estúpidament excogitant conveniencies, que no més ells veuhen, y senyalant inconvenients sola visibles á llur fantástica imaginació, predisposada á

formarse espegismes y admétrels com *i* probas ó rnhons ck *no com'é* caminar cap al horitzó, aliont privan tots e]s ideals progressius.

S' encamina una generació, sedent de benestar, camí cV rnia lluyta abnegada, pera volar pels horitzons de la IHvertat y abressarse ab, la autonomia,..; corre tot LUÍ poble adelcrat, via de la república .,; se pre^ cipiLan ab coratge mils y mils, dirigintae febrosos á l' instauració de nous sistemas...; y vcycu socarrons som'riurs, furiosos contradir, rcpósats protiotic^u-..., d'aquella empenta formidable, aquell arcjunicnt incontrovertible, el resultat final, perquè desde 'Is primers moments ha impresionat sos ulls V espegisme de V independència ú 'l scparatis-me; el de la persecució religiosa ó anticlerisme, ò l' altre de la tirania d' una democràcia sense moral, sense respecte y ferotge.

Y aixis á sos cpijtertuliSj prejudicant sempre, els diuhen: ;son republicans?, *ergo*, impfos; ;son catalanistas?, *erga^* separatistas; ¿son demócratas?, *ergo*, salvatges..., y aixfs als solidaris ens batejan d' inmo-láis, com als patrocinadors ó iniciadors del ^Centre Autonomista» olo-tí 'Is aconceix que cobej;nit !' idea de fundar una societat d' ample sentit polítich, diuhen d' ells que no son pas ben católichs, beu inten-cionats y que conibregin segons el credo dels indiferents, d^ls incrè-duls, dets enemichs de l' Iglesia, perquè á sa Imaginació d' idiota lia impresionat V cspcj^isEue de V impietat.

¡V que sigan escoltats els qu' aixis dicorren y predican, !:eros en r art de discórrer! ¡V que pugan seduhir! ^

Repareu els indccissos en que no es argument llur cinisme y ob-serveu que no son paü els qui diuhen, qui pera dir autoritat tenen, que - nò més els despresos ó independents d^ esperit poden abrogarse Y au-toritat Í.V aconct:llar. Y aquestos son únicament els convensuts, els de-cidits, els campions de la llnyta del progrés contra tot lo rutinari y alávich, mancat d' estabilitat y en pugna ab las exigencias totas del avens. , ;,

Als que volen puriñcarse dels vicís propis de las multitudes mal in-clinadas, pera encarrilarse via de la perfecció social, aquesta deu esser la primera condició que se 'Is deu imposar: que 's desprcaguin dé pre-judicis, qu' cscupin á la cara dels *gne diuhen*, si aquestos son de ia fa-mília acostumada á prejudicar, y prejudicant combatre tot allò que significa un pas ab orientació á vida nova.

Que si aixís no 's procedeix, s' hi arribará pas may á la perfcc-

• " " = 9^§ = " > -"

CIO polítjca-social, o si s lli arnbn, sera a dcínora, quan ei temps 'se encaire^jirá de probmiiios qu' allavois l'iiiiicrmient cm. perfecció^ perquo era oportuna, y qu' al moment de' l' arribada ab retràs, per inoportú-tíí^ no es tíU perfecció; confiímantse vergonyosament els prejudicis dels que dubtavan, dels *qríe dejan*, dels verdadera enemichs dels í;rans idéala.

MODEST,

LITERARIAS

H : i i . j " . " V . " - " -

iñORTS GRISASJ :

9 Juliol de! 93

Bon aniich mcii: tie arribat al cim de la montanya y niandrosament he buscat ima sombra. Es V hora del milgdia. Dessota meu se estenen inmensas planas... Ets tieCÍS ulls vagan erraiits, [iè'sats/y imncguíl intens me fa veure Y ambient velat y cspcs; miro indiferent las altas niontanyaa que 'm voUau y las veig somniosas, quietas com n);\y... Sento freda huydov al voltant mer, y, ab tot, aquesta soletat sagrada m' a^^rada, y en monienls tan amarchs per mi [cóm no an}'oro 'Is vertiginosos moviments ciutEidans!

Dos auçlldj joguíaacjaiit per entre 'l ramatge del arbre que carinyó^ me dóna alabadora sombra,, R' acarician; jo ho veis;, m' atorada mirar-los y per no ferlos allunyar guardo profunda quletut y complerta inamovilitat.,-

Una sombra intensa que priva en part dels raigs del sol á liria monVEinya vchina, me dona idea de las ombras qu' embolcallan mon delicat esperit... ly els ulls se nV nmplenan de Ihígrímasl \Y com pausadament se va acostant aquella sombra y com va cambiaut ilc figina ceíiistaiitmenf; com se redúlieix, com s' agranda,, tot com els dolors y penas dintre mon anima oprimidat

Al lluny, tih pétít tros de casa qu' entre l' espès brancatge oviro me fa recordar h ciutat clels tilistèris y lás vibracions... la ciutat que may mes tornaié à veure,...

Avuy nò sbcïi fèlís; qae tinch una p^cnü fbiidí:ísmia que ni' ofega y

aniquila. Avuy iic sabnEin greu las explicacions dels mellors amidis y l'çnfalagosa insistencia en els, encarcerats compliments de las personas estranyas. Avuy tot es enfadós y ensopit per mí si no poila á hi iijeya^memoria rcvelaelons, ideas novas, qiic 'm fassin oblidar per un moment sisquera la malaltia que 'm corca 'l pit y que]be ho conecU prOLil acabarà per matarme.

Aprop meu, molt aprop, contemplo una alsina molt vella: es venerada pE^r totn.]• encontrada, y jo, boy admirantla, davant sen he abai-^xat el cap religiosamcat ¡Qiiantas cosas, arbre sa^^rat, liaiirás contem- plat y quants hiverns haurà vist passar y ¿ofert \n teva llarga existen- cial \Qíñn cor més ferm que deus tenir y ab quin orgull me miras! Jo conto ben pocli temps tV existencia y ja estich tan ferít queja niaialtí^ me mata- ¡Vaig perdre la salut... lo qu' à tu 't sobra! ¡Oh arbre sagrat, símbol vibrant d' una existencia freda, indíierent! —Te alguns sisales ^ m ' ha dit ab senzilles el pagès de la masfa, mon carinyós acompa- nyant, y ho ha dit sense calcular qué volen dir alguns sigles, senzilla- ment, ab desenfado; com senzills, amich meuj son els amors al camp y senzills y transparents ela colors qu' impresionan la retina LICIS meu5 ulls; com senzills y dqsenfadats els cants deis auçells qu' ariibaii als meus oïdos, \Y que be estich sol, lluny de tothom! En días de sofri- ment jeom ^i,\í§ aiellor nie trobo!

Desde aquest llocli ahont estich, intento febrós penetrar las veus misteriosas qu' arriban dels boscos vehins y las montanyas^ tot ovi- raiit un cel blau, d' un blau puríssim, y uns núvols apilonats, de con- torns brillantSj encesos...

La veu del pastor de la masia trenca sobtadament el teixit de aquestas mas ideas; ¡fa tantas horas que solitàriament sento y pensol Perqué 'l sol se pon, me convida á deixar els prats y las montanyas y els núvols y aquest cel, y s' encamina ab mi cap á la masía. Pregunto curiosament per ahunt me dirigiré pera arribar á la ciutat, la mcva ciutat, una vegada m' hagi deixat la malaltia» y estirant pausadament cl bras y senyalant uu camí estret, tortuós, que 's pert al ílnny, me diu qu' e^per ahput tindrà de passar y, atent, s' esforsa pera donarme idea aproximada del temps qu' estaré pera arribar 4 ella^ á la ciutat dels misteris y vibracions... ¡Quín greu m' ha sapigut sentir aquesta veu y quin dolor que sento al haver de tornar á la masia!

Els meus ulls vagan errants, pesats, y un neguit intens me fa veii-

re V ambeut velat y espès, y aquest neguit intens, profóii, el sento
 aunieitav á midn que ni vaig ailanyant del Jloch de las mevas quinie-
 las. Penosament miro á tüt l' entorn, a! eiiscmps que dich adéu á tot
 lo que calladament m' ha rodejat fuis ata: als camps verdosos, á las
 nionlanyas, al arbre sagrat, seriosa alzina qu' avuy he conegut y des-
 de avuy estiiliaré com eí símbol d' una exUtcncia llarg'a, liidift^renta, y
 á las remors snauí; del cspay y al sol que fuig també dicli adcu.-. ¡adéu
 potsev per sempre!

Que d' un cop la níí freda, desconeguda, eterna, embolcallés els
 meus óssos y las mevas carní- ab son mantell endolat, fentme dormir
 per sempre més el són etern, descoi^errul; ¡quant més nV ho estimaria
 qu' aquest dolor intens^ aquest ofegament desesperador d' avuy que 'm
 mata gradualment!

12 Novembre

Desco.negut amicií: una nova ben trista us tinch do donar, juna
 nova caíii vella! IV Türcst, elvósti-t! inseparable Ernest, fha mort!-.
 Vos cscrích aquestas ratllas tremolant, que vos com jo plorareu, mes
 no, al malalt, al infeKs tíach, que va abandonar la ciutat pera guarir-
 se.,- Acaba de morir y la seva morL ha sij^ut molt suau (a- c. s.). A
 vos, que per ell se lo que vah]u y com senliu, no tinch pas d' enco-
 manarvos el recordeu sempre inés com el mcllor company y amich.
 Al costat meu, recolzant son cap desnia)'at en un dels meus brassos,
 vd. fer el darrer su:^pir de vida, ..¡y que desfigurat va quedar, pobre Er-
 nest!

Si tan crudel malaUíu no li hagués segat las ilusions que tenia, no
 li hagués privat de veure realisats sos mcllors desitjós, JV l^nest,
 aóuchj r Ernest hauria sigut l' home méii íelisl

\ 'i'-' ^_> ' " . r. " " • i " " * l' ' ' • • • • • ' ' ^ > ' L ' , " • • • • • <...*

—Temps enrera varen arribar á las mevas mans aquestas duas
 [letras,,.

VALENTÍ BLAXCIÍ

Políticeos

Nostra contínua hivernada

No es la *ueu* qii* en In pnsnda sctmna lia coniensat *d* dcval·llar per Saiiii Magdalena del Moni y rostos do la í^errotn, lo mis IVct d' Olotj ni son els glassons perillosos del cor del hivern que, com altiYi Hoy dé JLU'isdiccions, ;"tmenassan T ;nteg:r;tal individual, ja ab las temibles y punxagudas armas que, sospesas de al^uiia liarbaeiaía ef^quei'dada, dominan las pacíficas testas deis vianants, ja preparanlnüs rclliscíKias tiue, á scmbiansa de las que 's teñen ab la ploma y paper, pot ocórrer que 'l mós i^^nócentlii caygui;. no es tot alxó lo que cor-gcla ú nostres con^se-Ifhís: es un frct {V altra mena: es una apatía de carácter qu' ar-mrtnisa tant ab la baixa tomporaturn y ab l'espectacle ÍJUO'ns ofereixoií els pims nevats, que ja al primer líia.de la temporada de contení'lailio, lluny d'ésser lina cosa nova, sembla com si's restablís la liormalltatj tornant á nostre natui'al y casi indispensable element.

No'n Cí^ipiga duijtcí per moUa ncu que raygui, es constantment mult més marcada en nostra vila la fredoí' moral que la material; aquí sois arrela y pren tot seguit gian volada, l'niicament lo que significa frivolitat ú consolidació del quietisme y estancament; jicr lo demás, per empresas que tingan algún aspecto serio > de positiu avcnr, no se li concedeix altra cosa que aquella adhcssió froda é infictiva, tan característica y soberanamente í(bun idora. I::s que la dominant ó infetrta atmósfera d' arliflciositat, Higa ais m^s bon intencionats y corromp las concien-cias deis altr'es,

· · ·

s' lia volgut senyalar com una ÜQ las principals causas de aquest encongiment 6 inferioritat social, el que la majoria deis elements de valúa, olotins de naixensa. en gcníiral no lli poden conviure entre nosaltres y i)cr si acás algún n' jii hñ qu' aquí 's quedi, soíl poblo nadiu li nega V ambient necessari á la lliure ex-

t_973 =

Cifd'íí' 'àfjücstri prb'íi'riíííí, ^obre contribució d' edificis y solars. S' acordí que 'Is empleats de las oficinas municipales ^' encíirre-quin de fer cl trevoUs necessaris.

A i»elició ílel Sr. PíeSídciit, s' Fioordi\ imposar, com en els altres anys. el sotze per cent sobro contribuido industrial y car-riiatges iJc luxo.

DesprOs de lle^^it IMufnu-nic eniitít pel rcí^Mclor f^indich sobre cís comptes municipals dels ínys 1902, 1903 y 1904 y tambVIs totals dols mateixos, quedaren aprobáis.

Quedi ífprobat un informe clc lacomissiO de Foment, en mè-rits d' una sollicitud do D. K. Vidal, sobre las oljras ja portadjiS á cap en la font del carrer de Sant Cr-islòfolí qu* á títul de precari esta\ 'a bmijotrada en una casa propietat de dit senyor.

Una proposició t'o la mateixa comTssió, i3era què's 'acordi prohibir tirar ajf^uas brutas do safreigs y altres depúaits (\ lavia fiíblica. S' apròbú.

PassA á la comissió Central un compendi de ideografía de'la comarca oloUfifi, original del Rvnt, P. Novell, escolapio.

So llegí una sollicitud de vai'ios carnicers, pera que's posi á subasta'l transport de la carn del matadei'O. Passú tamb;'? ú \u. òoinis^ió Ccntrab

Finida V ordre dol dia, us'i de la paraula *1 Si\ Pujol y mani-'festí que, atenentse à lo que senyala ^1 J^e^lament que re^^cix pera ia venta, en la poscatei-ía, del bou/'"/ÍÏ/CJ demanava que s' acord.'s que 'I pagès que t's la desgracia de que li declarin un animal ai.Kís lia (Ic percibiréis 90 cèntims per kilo, preu ficsat peiu la venta al públíeli, això csecptuant els gastos que s'oca-sionin; aixís se jiodrían evitar explotacions. El Sr. Torras diguó qu' Q-H un contracte particulnr entre 'l carnicer y el pagós y que, per lo tant, V autoritat no hi tj rea que veure. ííl Sr. Subirás ma-nifcstfi creuie rpic lo que vólia dir el Sr. Pujol '^ra^ífti© 'Ipítg/'?? que 's trob-'S en cl cas per oli senyalat tingui ia llivertat de po-'gu:írsel v'èntírc, Eiíeneniscá lo'ilue SenyaUri reglament. Inter-vingui M Sr. Pau, opinant que coui-edir això seria ílearse en lli-bres de caballería^ puig despr js podi'ía suceehir molt be qu" un altre 's cregués en la llivertat de posai^sé A vbiitfre ^ays ó alfras cosas. El Sr. ToJ'ras üigué que 's tractava d' un cas especial y

concret. Ei £i\ Pau; També s' ha de procurar tolerar (?) el fer *pe-*
sadns g-i'osfías. El Sr. Torras: Voldrà dir c\itar,,. El Sr. Pau: Sí.
 senyor, íitolei'Jir. EUSr. Pujol: L'altre dia jo mateix vaig presen-
 ciar comú un f^aveller se li loya una venta d\aquest¿is y vai¿^
 avisar á iV en Uucy, qu' estava ocupat en una altra cosa, y cum-
 plí se^uiíljiment posant conccció <\ túl abús. Per fi, ú petició del
 Sr. Escuijós y dcspr^s de brous páranlas^ s'acordà passí'S ú la
 comissió de Governació i»CJa son estudi lo proposat pel Sr. Pu-
 joK

- Y, no baventlii res m^s pera tractar, el President doni'i ptjr
 terminada la sessió. . - .-^ . _ , i,,;^,^^.-

Sr. Arcaldc: seria molt convenient que 's prohibís terminaht-
 mcnt que'is carrci'S de Sant RaTcl y Gerona servlssen de depósit
 de cnrruats'cs en <íías de fira y do mci'cat. A .voltas n' hi nan
 tants, que 's fa impossible 'l tn'tnzit.

Esperem que 's tiudiú en çomple^nostra,queixa., :!-v,

..-^íírríí^^^íCiíliírr^^T

I II !:;• H ^

La setmana teati-al ha ^l^iú aprofitada y profitosa en el sentit
 de la bona calitat do las obras. Tbistíma *grau* que 'l públích olo-
 li 's mostri rcaci u anar al Teatre y això qu' ell es el Í|UC tantas
 vegadas ha oniplenat nostre coliseu (juaii s'lii han fet xa vaca-
 uadíis y cei^tas l'nncions que, m::s que d' instrucció y rcci'eo,
 servían pera eíiardir passions políticas que sortosament no ^a-
 l'cn arrelfir, sigucnt sol/nment un vent molt fortament aponen-
 t%t,CiU' íi la lí s' ha con\ertit en benefoctora pluja, en obríis dels
 mCs rcnomcnals autors do Catalunya y en artistas que» com el
 Sr. Casals, senten l'firt perquè es hermas, fent sacrificis al cn-
 sem|)s pera donar á concíxer lo mellor que conté, tant en lo an-
 tí^h ci>m en lo modern, cl Teatre Catah'u So deu, donchs, procu-
 rar no desperdiciarla aquesta.pluja, qu'es la qu'ha d'assaho-
 nai' el camp de nostra intcü^oncia, pí-íncipalment la classe obre-
 ra» ípii' es la que mOs ho necessita y la qu^ est'i faltada de medis
 pera pòquer conrcuharla. Aneulii, sino peí' T art, pera enco-
 ratjar als ayments de Talia y, al ensemps qu' us divertireu, do-

nareu mostras d' esscr bons cntalaiis y contribuUireu ab vostres aplausos tVclonar mjs embranzida à la litoralufa catalana.

E! diuniorigG á la nit ting(i> lloch V estreno íiel di'ama *Sol sok'í...*, dtsi eminent dramaturcb catalàj D. Angel Guimeivi. Tot !o que pódriani dir de T obra noscrúi res m:}s quo]'eijcticjó de lo que digué la prcmpsa bareclonina quan s^ estrenà en el teatro Efemea, ú m'^s que no som nosíUti*es qui pera profuiídisar y desmenussar una obra que tant val y 'ns queciariam curts en lloansas, per més que 'n féssim. Es un dt^ania trji^'icb y d' nns efectes escénichs sorprendents, nue tenen en constant sospcusió V ànim dels espectadors, els (|uals van seguint ab intCPós sempre creixent V argument y cl desenrotllo de la ben urdida trama en que está enquibida P acció. Pertcneix al teatre modern y, per lo tant, de llenguatge dur y descarnat, pei'ò may repugnant. Com ú obra literaria, es un acabat Gstüüi psicológich de dos tipos, que per cci't abundan massa en lo real. En [l]uant à la representació, ja no lli húi res m; s que demanar; lio feren be de debò, sobre tot el Sr. Casals en son *liipóUt*, el fill rebceli, V home sensual que no mús pensa en hi satisfacció dels sous instins de bestia, y cl senyor Subiranas, en el /on, r home que no sab d'ahont ve ni ahont va, que V agraliimcnt d' una marc (*Gactana*, Sra. Vendrell), perquo li ha salvat de la mort à un ílll, el fa sentir y desitjar comnxor la vida interna de familia, lo que logra casantse ab la *Mundà* (Sra, Matas), dóna passional fju' estima al *IlipóUij* son cosi, porque es home, per res més, y que quan aquest es ji presiri, ella s'cntroga á un altre, mes passats alguns anys, quan el7on so creu el més folis dels mortals, quan un ílll ha vingut (x lUgarlü m }s fort á n' a(|ucsta vall de Ih'igrimàs/arribk ']) presitari y jaü la primera nit s'entera de la scvf\ desgracia, veu ab tota sa nuesa la l'calitat aclaparadoi'a. En defensa pi^opia, mata al home-bestia y, abandonant à la traydora muller, fuig ab son fill, l'mich ser que li queda en el món pera estimar. El públicli, poch pcró soléete, rebé ab a^a'ado Pobra, ti'ibutant veritables ovacions als quo lli prengueren part..Recomanem més calma íi alguns artistas, pcri[ue aixís s' evitarán algmis *lapsos llingüisíichs*.

La pessa, *Un bon debul*, no mereix que se "n paiíí, però á la senyoreta encaiTGgada del paper de il/ít/wa li preguem que, si

no vol tenir un disgust, procuri, pp l'iure en cscetin riinn IIQ sitt dol G^Sj nri dir el pîipor entre bastidors y no esscr sempre la mîi^ toixn; segons el paper ha d^ ésser cl tipo.

El dilluns á ía tardo's poso on Gscen;i'l dríima de D. i;•iinsi Iglesias, *E; cor del poble*. El conjunt fou IjasLmit arrodonit, però 'Íi0. hauríi" sigLit més sL Imgups tlng;iit mús cnsajgs... ^\ l?ü^i; a{ :cM (SrJCasals) fou V únich que 's inantini^uó en caràcter. So nota- ren, tant on cl vestir com en T aparato cscònicli^ alguns çlefoc: tes, que per aquesta vegada no muntarem; si's repeteixen rebrín nostiM fuetada.

Per Tols Sants, ja se sab, es de consuctut D./í/a/i. ,2t.7;írfo, del immortal Zorrilla; fa com las castanyas: es fruyta dol temps. Oblingó una interpretació bastant dolenta, \eritat que fi:^u.pt;Q- sentat ab molta propietat, tant en V aparato oscénicli com en la Indumentaria, però això no recompensa las exageracions, els s^lts moriuis, .çnsopogadas y difieultatats en la parla qiie's co- meteren rlurant el desenrotllo de !• obra; això no es degut LI res més qu' i\ la falta d" cstndi y á la massa aoníatisa que tenen ai apuntador^ lis necessari esmorarse y deixar las obras castella- nas, que no es Tandjent mes favorai)le ais artistas catalans, y si aixJs ho íXui no serán més el fjianelí de las xirígotas de certa gent poch considerada y tamb;^ lio far/ui mellor.

Pera avuy ñ la tarde estjn an.Liic^i,ats Gll pélebrç Jrama de don Adrifj Gual, *Mi'aiíf.'r; '4e Dolor*, del g.uiero tntim, y V apropósií do don Lluís Milla, *La jdi del Tenorto*.

.^abL^m que l'*íTnstítut Plotí» prepara una temporada dMti- vern que, á judiciú' pels prGi)aratus, prompt csser.anioííida.

Pera avuy lii M anunciada una sessió de prestidigitació' pe^ «Caballero Gurt», qui donará ú conèixer algunas novetats en son í;lifíeU a,rtj ííUÇ,U Uau VíUgut.yeriiadoras ovacions en sa últi- ma *iiírnéc*. "

ííl diumenge prop vinent comensará una serie de vetlladas teatrals, per la companyia del notable actor t)/Kn'ricli Casals, que son esperadas ab desitg pcls socis d' aquella casa.

í En la llit del dissnptc de la setmana antcnoi- deixú d' existid el qu' en vida fou bondadós \)HVQ de fnmilia y fabricant molt estimat de sos nombrosos deiendents, D. Antoií Sacrest Kscii-bós-

Rebi sadesconsoiada familia nostre niíS sentit p:snmpertan sentida pèrdua.

^ Bona mostra de las ^^enerals.simpatías do que gosava'l finat fou la manifest.ició de dol tinguda lloc el dilluns n la tarde, ab motiu d'acompanya!" son cadavro al cementiT'i, en la que hi figura\ 'a un ni'micro d' ex-amichs pocas vegadas vist»

Las vctUadatí celebradas en l' «Ateneo Obr^cro» diumenge V dilluns íltimSj se vegeren molt concurregüdas, sobre tot la scgonaj qual encarregat fou el conegut prectigitador «Cabnllcro é'urt», qutí 's conquerí molts aplausos.

Avuy tindrú lloch un ball de societat (¡qu' es estrany!), execu- tat per r orquesta í«La Pi-Incipal».

El prop passat dimecres, en el camrirí de la ^e^gG del TUIM, s'uniren ab el sagrat Has matrimonial, el jove advocat, company nostre de Redacció, D. Rduart Bnssols Mciciá, ab la simpàtica y hermosa senyoreta D/ Antonia Masegú Cuffí; lutvent sigut padrins de la boda cl mclge, D. Marcli de Hocaj y cl secretari del Ajuntímentj D. Enrich Daunis.

Desitgem als nous casats una serie de prosperitats que no tinga fi en l' estat qu' acaban de pendre.

Kn la nit d^ avny tindrà lloch, en la societat *Industria y Comercio» una extraordinària vetllada, á cíirrech de la companyia del Teatre Principal,

Las obras escullidas.son duas comedias: *I.ecantar muertos* y *Un bott debuta*

A pesar ele la crudesas del tcmps, més propi d' hivern que de

l'estació en qu'estém, so vogé exírdííín-iüüiejit visitat el
ceniGiitii'i. •

Ili vegerem algunas iüü\etats en paiitconsyci'iptasy ^tígerGra
tamb:ï mOs bon gust qu* altres ;niys en V arro^ilo do las sciniltii-
ras. •

\ ' Segohs^'ón^tanalgüüi? olotins quéiòrf^if íi G^rbíS""dur£^nt las
ñras y rostas de Hant Narcís, cstiguei'cn aquestas bastant anima-
das y ben desempe'nyats y concurreguts el diferents números Ue
que constava'l programa general, sí csòcptuLm la corrida dís
toros, que rcsnLi un solerniUbSlin íí.at;!,^, de lo que "ns alogrém
moltíssim^

„En cls Joclis Florals guanyà '1 premi d' honor y cui'tesia don
Joan LíongLieras, per sa poesia *Reionij* havent escullitpera Rcy-
ná de la Festa á la Si-ta. t>/ Concepció Veray. Oljtiiigucron <5s
demc^ premis els Srs. Carner^ Mas.ó, Viver, Juanola, Llon^jueraSj
de Palol» fialrnau, GafriÉin. Gomctlasy Saiiclio y las Sraè^ Bassa
y d' llaussK

E : IJ • L ' ^

SECCIÓ REL·ICIOSA

SANTS DE LA SKTJIANA

Avuy, diumongo, 4,—è. ÓJiiioa .BoiromoiVb. y uf/y iíta. Modesta vg-
Dilluiis, 5,—S. Sacarúia riof, y Sta, lí^abí:!, paiea dfl Bap i^la.
Diuiai'p' G,—Sts. Sever, b. do Barcūlonít, y Llcouart ab,
DïmoGvee, T,—S- Florencí b. y cL y í^ta. Catarina mv.
DijüuR, 8.—Jilia quaUe Sts. Gennane nira. coionata-
Divendres, 9.—La Dedicació de la Basílica del Salvador eii Eoma.
Diaaaxíte, 10.—S, Andreu Avelí cf.

QUAEASXA HpEAS

Coiitiiimii on la igleaia dd L·itnaciulat Cor de Maiía.'-La exposi^ñó de, B. D
Beril rt las cínch.

„,,,-^ Jiiipréinpta OlütJna. — Pere Aly^ímot'a- — Olot.

Recader

La Coofia^oza Olótense

JOSEPH SINGLA Y FILL participan á sa numerosa clientela que surten diàriament de Olot, rebent encàrrechs pera Gerona, B'ací*celona y totas las poblacions de més importancia de Catalu- aya, aixís com de retorn á las mateixas.

.Se reben encàrrechs: en OLOT, Proa, 7, y Aygua, 19 (casa principal); en GERONA, Forsa, 16, botiga de queviures; Ciutadans, 20í ^El Arte»; Besador, 2, estorería, y carretera de Santa Eugenia, 38, taberna, y en BARCELONA, Tapinoría, 39 (cantonada Co- rriÜià), y plassa del Padró, 9, botiga de robas. v'''

Qran lí

ESTOMACIL BONET

VEfITR ñü ErJGRÓS DELi Vi

VERfDOUT

DEUS SRS. CDHHTim Y fIOSSI

^...3 :VINS GENEROSOS, '

>i , bEL EXn, % wm& DEL REni TESORO

•• Representant en 0!(ot: .

Emili Casals y Planas

. intoni Sàeresí y Éscubós

' '.,; "viudo ea primeras nupcias de D.^ María Giiytó ' .
morí 1 38 d' Octixtore prop passa't

: (* . C 5) :

Sa desconsolada esposa D.^ Teresa Dauiiis, fills Joan, Joseph J., I^jiasia y Rosa (novicia del Inmaculat Cor oe Marià) Sàcrest y Giiytó, fill polítich Candi Torrent, filias políticas Aiïtonïa Danés y Rosa de Roca, ncts, ger^iïiris, germans políticlis, lias, neygts, cosins y deíns parents (presents y aifsents) y la fáhó social Filis d^ Sacrest, participan á Uurs íimichs y cone-guts tan sentida pèrdua, pregantlos tingan la caritat d" encomanar á Deu la seva ánima, per lo que Is hi quedarán mòlt agráhitÉ," " ^ ^ . -

* ••• '-i''-^-'^^-' Ólot, Novembre de 1900. ' ^

L^Kxm, ó Jim. Sr. KmL'i de 8. &- Ctíncedaix IOí) díis ÍV in-Utlí^ertoui á tòtíí cl^ iidülg, per cada misaá, sagrada coicuniri ó i>art del rosari qü^ oferdisin en aufrígi de 1' íniíiía dj;! finat. . ,

L;Esm. y Rvdnii Sr. Cardenal Casaf^aB, bisbe •de Barcelo-ua, y CISFAÍTÍÍ- (' Tliiia. írs!'Ai>ucbíylíe doTanííàúiiíiy'Evabc de Vicia, tímibí coucc^deixcn ais seua dtoctía^ans 200, 10(Íy 50 diitó iV indulgencia, lesiJíictiVameiit. , : . ' ^